

מסכת שבת

פרק ב משנה א

בְּאֵה מַדְלִיקָיו וּבְאֵה אֵין מַדְלִיקָיו. אֵין מַדְלִיקָיו לֹא בְּלֶכֶשׁ, וְלֹא
בְּחָסֵן, וְלֹא בְּכָלָה, וְלֹא בְּפִתְיָה הָאִזֶּן, וְלֹא בְּפִתְיָה הַמִּזְבֵּר,
וְלֹא בְּיַרְוָקָה שְׁעַל פְּנֵי הַפִּים. וְלֹא בְּזַפְתָּה, וְלֹא בְּשַׁעַוָה, וְלֹא
בְּשַׁמְנוֹ קִיק, וְלֹא בְּשַׁמְנוֹ שִׁירָה, וְלֹא בְּאַלְיה, וְלֹא בְּחַלְבָן. נְחִים
הַפָּדי אָמֵר, מַדְלִיקָיו בְּחַלְבָן מְבָשֵל. וְחֲכָמִים אָמְרִים, אַחֲד
מְבָשֵל וְאַחֲד שְׁאַינוֹ מְבָשֵל, אֵין מַדְלִיקָיו בָו: